

El perill de l'immobilisme constitucional

Els qui defensam una autèntica Europa dels pobles no podem donar per vàlida una Constitució en la qual es perpetua la dinàmica estatalista i la lògica dels estats s'imposa sobre la coherència democràtica.

D'entrada, el procés d'elaboració dels text constitucional no ha estat gens adequat, ni democràtic, ni transparent i no ha recollit l'aportació ni la representació d'organismes dipositaris de la sobirania popular com són els parlaments no estatals i com és el cas del Parlament de les Illes Balears, que ni tan sols ha tingut la possibilitat d'expressar oficialment la seva opinió davant de la Convenció Europea. Un segon argument contrari al projecte de Tractat Constitucional que diumenge votam és que presenta un important perill d'immobilisme perquè és evident que, si s'aprova aquesta Constitució, serà molt difícil, gairebé impossible, canviar-la.

I aquesta no és la Constitució del PSM-Entesa Nacionalista. Entre d'altres coses, perquè no reconeix les Illes Balears com un subjecte capaç de decidir per ell mateix el seu present, el seu futur i la seva vinculació a un ens polític internacional. I és així perquè, a partir d'ara, la Unió Europea es converteix amb totes les conseqüències en l'Europa dels estats. Qualsevol entitat subestatal, per molt alt que sigui el seu nivell d'autogovern, queda diluïda dins la dinàmica de cooperació entre estats, i el seu grau de participació a nivell comunitari dependrà de la voluntat de cada estat membre. En aquest sentit, l'aplicació del principi de subsidiarietat es concreta solament per als estats membres en relació amb les institucions comunitàries, però exclou les realitats subestats, o com a mínim no ho concreta.

En conseqüència, el Tractat Constitucional resta en silenci davant del reconeixement del dret a l'autodeterminació de nacions sense estat i no preveu la possibilitat d'açò que s'ha anomenat la possibilitat d'una "ampliació interna", és a dir, que de mutu acord un estat membre es pugui fragmentar en diversos estats, i que aquests nous estats esdevinguin automàticament membres de ple dret de la Unió.

És evident, que s'opta clarament per un model d'Unió Europea còmode per als estats membres i que no supera els dèficits de legitimitat democràtica de les institucions que han marcat el procés d'integració europea fins el moment actual. Perquè la UE sigui veritablement democràtica, no és suficient que les estructures internes de cada estat membre ho siguin. Un dèficit reconegut per tothom, amb més o manco matisos, i que no ha estat esmenat ni superat pel Tractat Constitucional, és la manca de legitimitat democràtica de les institucions europees. El Parlament Europeu fins ara no ha estat el poder legislatiu de la Unió, i a partir d'ara tan sols esdevé un organisme colegislador. Igualment, el poder executiu no ha residit ni residirà en la Comissió Europea, sinó de manera compartida amb el Consell de Ministres. Es tracta, en realitat, d'un sistema que ve a reafirmar la preeminència dels estats. Les nacions sense estat i les regions constitucionals romanen fora d'aquests sistema, no es consideren "territoris" amb veu pròpia en cap de les dues cambres legislatives de la Unió.

Res mes lluny, idò, de l'Europa realment política, democràtica, social i de pobles lliures que defensam des del PSM-Entesa Nacionalista.

Tuni Allès

Secretària general del PSM-Entesa Nacionalista.